

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 3785/2021

26.08.2021. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Весна Лукић адвокат из ..., против тужене Градске општине Стари Град, коју заступа Градско правобранилаштво – Београд, ради стицања без основа, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6176/20 од 13.01.2021. године, у седници већа одржаној дана 26.08.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6176/20 од 13.01.2021. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 15614/19 од 03.03.2020. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу исплати на име ½ противвредности намештаја антикварске вредности и то за: стилски трепезаријски сто за 10 до 12 особа, прве половине XIX века, оквир стола и доњи део стола у резбари, а ноге у облику лављих шапа, износ од 88.875,00 динара; брачни кревет, стил необарок, друга половина XIX века, износ од 118.500,00 динара; једна бержера, велика масивна фотеља за одмарање пресвучена у стари бордо бродат са ногицама у облику лављих шапа, износ од 47.400,00 динара; лустер на два спрата са 12 сијаличних места, стил необарок из друге половине XIX века, износ од 71.100,00 динара; салонски сточић у дуборезу, стил необарок, износ од 29.625,00 динара; две столице „бидермајер медаљонке“ укупан износ од 35.550,00 динара; две оштећене фотеље, укупан износ од 17.775,00 динара; ормар бидермајер „једнокрилни у добром стању“ износ од 47.400,00 динара; витрина у позлати са круном стил Луи XVI, износ од 88.885,00 динара; бидермајер витрина, једнокрилна, са два стуба са стране, износ од 106.650,00 динара; сто салонски у резбари стил Луи XV, износ од 47.400,00 динара; писаћи сто и фотеља за сто, стил Луи XV, износ од 94.800,00 динара; радна лампа са увијеним стубом и абажуром, износ од 35.550,00 динара и двосед медаљон, фотеља и столица, тапацирани са бордо плишем, позлата, стил Луи XV, износ од 106.650,00 динара, све са законском затезном каматом почев од дана пресуђења па до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 372.300,00 динара са законском затезном каматом од дана истека паричног рока до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 6176/20 од 13.01.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 15614/19 од 03.03.2020. године у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу другом изреке пресуде Првог основног суда у Београду П 15614/19 од 03.03.2020. године тако што је обавезана тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 327.300,00 динара са законском затезном каматом почев од дана наступања извршности пресуде па до коначне исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против наведене другостепене пресуде ревизију је благовремено изјавила тужена због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужилац је поднео је одговор на ревизију.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18 - у даљем тексту: ЗПП), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору поднета је 27.08.2009. године. Вредност предмета спора коју је тужилац означио у тужби је 1.860.000,00 динара. Вредност предмета спора побијеног дела је 936.160,00 динара.

Имајући у виду да у конкретном случају вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**